

AL SECRETARI DE MEDI AMBIENT I SOSTENIBILITAT

EN/NA....., major d'edat, amb D.N.I. núm., amb domicili a efectes de notificacions a, carrer, compareix i com millor procedeixi en Dret **DIU**,

Que en data de 2014 li ha estat notificada la Resolució dictada pel Secretari de Medi Ambient i Sostenibilitat en data 22 d'abril de 2014, atorgant autorització ambiental per l'ampliació d'una activitat d'aprofitament de recursos miners al paratge de La Romiguera del terme municipal d'Alcover, promoguda per Canteras La Ponderosa S.A.

Que no estimant conforme a dret l' esmentada Resolució, mitjançant el present escrit i de conformitat amb allò que estableix l'article 116 de la Llei 4/1999 de modificació de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, interposa contra el mateix **RECURS DE REPOSICIÓ POTESTATIU**, previ al recurs contenciós-administratiu.

I.- ADMISIBILITAT DEL RECURS

Competència

Es dirigeix el present recurs al Secretari de Medi Ambient i Sostenibilitat, per ser el mateix òrgan que ha dictat l'acte que s'impugna per delegació de competències de la persona titular del Departament de Territori i Sostenibilitat en virtut de la Resolució TES/104/2012 de 31 de gener, essent per tant el competent per resoldre'l, de conformitat amb el que

disposa l'article 116 de la Llei 4/1999 de modificació de la Llei 30/1992 de 26 de novembre.

Legitimació

Que en virtut de l'article 31 de la Llei 30/1992 de 26 de novembre, el compareixent està legitimat per interposar el present recurs, per tenir un interès directe, personal i legítim i, en el menester, exerceix l'acció pública a l'empara de l'article 12 del Decret legislatiu 1/2005 de 26 de juliol i del Decret Legislatiu 1/2010 de 3 d'agost.

Plaç

D'acord amb l'article 117 de la Llei 4/99 de modificació de la Llei 30/92 de 26 de novembre, el present recurs de reposició potestatiu s'interposa dins del termini d'un mes des de la notificació de la resolució que s'impugna.

Procediment

Aquest escrit compleix amb les formalitats exigides per l'article 110 de la Llei 4/99 de modificació de la Llei 30/92 de 26 de novembre.

Pel que s'acaba d'exposar i amb el compliment de tots els requisits, procedeix l'admissió del recurs i passar a examinar els errors en que incorre l'acte que s'impugna, el qual s'articula en els següents

II .- MOTIUS DEL RECURS

Primer Confusió del Secretari de Medi Ambient i Sostenibilitat respecte a l'objecte del projecte sotmès a autorització ambiental.

Tal i com el sotasignat ja va posar de manifest en el seu darrer escrit d'al·legacions presentat davant de l'OGAU, es confirma que, al igual que la Ponència Ambiental, el Secretari de Medi Ambient i Sostenibilitat està patint una certa confusió (interessada o no) respecte a l'objecte del projecte sotmès a autorització ambiental.

Així, com es de veure a la Resolució que s'impugna, s'acorda atorgar "*el canvi substancial de l'autorització ambiental de l'activitat extractiva "La Ponderosa núm. 1389"*", quan en realitat, es tracta d'un projecte d'ampliació de l'explotació de l'activitat extractiva "La Ponderosa 1389." (exp. TA20100006), ampliació que es pretén dur a terme sobre un àmbit de més de 61 hectàrees de terreny qualificat com a sòl no urbanitzable d'interès ecològic, d'acord amb el planejament vigent, tal i com es veurà més endavant.

Efectivament, es de recordar que el present procediment va ser iniciat per l'empresa Canteras La Ponderosa S.A. en data 29 de gener de 2010, mitjançant sol·licitud d'autorització ambiental per l'ampliació de l'explotació de l'activitat extractiva de la secció A La Ponderosa nº 1389 i tramitat amb número d'expedient de l'OGAU TA20100006.

Posteriorment en data 21 d'abril de 2011, l'esmentada empresa presentà una nova sol·licitud davant dels Serveis Territorials del Departament de Medi Ambient, d'incorporació d'una modificació no substancial a la seva autorització ambiental vigent (TA20050068) consistent en l'ampliació de les instal·lacions i la zona de serveis fora de l'àrea autoritzada, expedient tramitat amb número d'expedient de l'OGAU TA20100028.

Finalment i mitjançant Resolució de data 26 de febrer de 2013, el Director dels Serveis Territorials a Tarragona, acordà acumular els esmentats expedients TA20100006 i TA20100028 en un de sol, mantenint el número de referència del primer, es a dir, el TA20100006, corresponent al Projecte d'ampliació de l'explotació de La Ponderosa núm.1389.

Segon Connivència de la Ponència Ambiental davant l'actuació desviada de l'OGAU al llarg del present expedient.

Com es de veure a l'annex III de la Resolució que ha portat causa al present escrit, la Ponència Ambiental desestima pràcticament totes i cadascuna de les al·legacions a la Proposta de Resolució presentades per l'Associació Alveolus, pel GEPEC i per diversos particulars, entre el quals el sotasignant vol entendre que està inclòs, tenint en compte que la Resolució que s'impugna ni tan sols té la deferència de incloure la relació de les persones que van presentar al·legacions a la seva Proposta. Es de destacar que la desestimació de les al·legacions, es del tot immotivada i feta amb un absolut menyspreu a les mateixes, malgrat les greus denúncies formulades en relació a l'actuació desviada que ha mostrat l'OGAU en la tramitació del present expedient.

Mitjançant aquest escrit, el sotasignant manifesta que es referma en totes i cadascuna de les al·legacions presentades pel mateix en dates març de 2011, abril de 2013 i novembre de 2013.

Doncs no s'ha d'oblidar que si una cosa s'ha posat en evidència al llarg del present procediment es la concurrència d'un fet inqüestionable i fins ara mai qüestionat, la rellevància i gravetat del qual impedeix que l'atorgament de l'autorització ambiental pretesa esdevingui viable jurídicament.

Aquest fet es refereix a que l'empresa promotora, Canteras La Ponderora, S.A., ja fa anys que **està exercint l' explotació de 32 hectàrees de sòl al terme municipal d'Alcover de manera absolutament il·legal**, es a dir, sense haver obtingut la preceptiva llicència ambiental i sobre uns terrenys incompatibles amb l'ús extractiu per raons de la seva qualificació urbanística, de conformitat amb el planejament vigent de l'esmentat municipi, com es veurà més endavant.

Resulta més que evident que el motiu de l' inici del present procediment es el de donar cobertura legal a la continuïtat de l' esmentada actuació il·legal exercida per la promotora del mateix i de pas, aprofitant l'ocasió, sol·licitar l'ampliació de la zona extractiva.

El problema es que la legalització a posteriori de l'activitat que s'està exercint il·legalment presenta nombrosos obstacles jurídics, alguns d'ells, inesmables i que, de conformitat a dret, obligaven a posar fi a la tramitació del present expedient i a l'arxiu de les actuacions.

Oportunitats i tràmits legals per fer-ho no han faltat, com es veurà en les següents al·legacions, però lluny d'això, l'OGAU no ha dubtat en prescindir absolutament del procediment establert legalment, obviant els terminis de caducitat, ometent tràmits o, quan li ha convingut, duplicant els mateixos. Tot plegat amb la finalitat de que la sol·licitud ambiental objecte de les presents al·legacions arribi a prosperar costi el que costi.

Malauradament l'activitat que s'està exercint il·legalment no tan sols pertany al grup amb més incidència ambiental d'entre les contingudes en el Decret 143/2003 si no que, a més a més, s'està duent a terme en sòl no urbanitzable considerat d'especial protecció, constituint sengles infraccions urbanístiques i mediambientals tipificades com a molt greus i sobre les quals s'han incoat diligències d'investigació penal per presumpte delictes urbanístic i mediambiental.

Es per això pel que, més endavant i tot seguint un ordre cronològic, es posarà de manifest que la actuació de l'OGAU davant del present expedient està viciada de desviació de poder a favor dels interessos privats de la promotora de la cantera i en contra de l'interès general. Així mateix s'evidenciarà que el present procediment està viciat de nul·litat radical, de conformitat amb l'article 62, 1 e) i f) de la Llei 30/1992 de 26 de novembre.

Tercer El procediment sancionador incoat pel Departament d'Empresa i Economia contra Canteras La Ponderosa, S.A.

En relació al que s'acaba de dir a l'anterior apartat, referent a la denunciada connivència de la Ponència Ambiental amb l'actitud desviada de l'OGAU davant del fet que l'empresa promotora, Canteras La Ponderosa, S.A., porta anys exercint l'explotació de 32 hectàrees de sòl al terme municipal d'Alcover sense haver obtingut la preceptiva llicència ambiental i sobre uns terrenys incompatibles amb l'ús extractiu per raons

urbanístiques, la resposta de la Ponència es que el Departament d'Empresa i Ocupació ja va iniciar en data 19-5-2011 un procediment sancionador per la comissió dels esmentats fets però que la incoació del mateix no altera la tramitació de sol·licitud d'autorització ambiental que ha portat causa al present recurs.

Primer de tot es precís recordar que el pagament d'una sanció en cap cas legalitza l'actuació il·legal que ha originat la imposició d'aquella, de la mateixa manera que el fet de legalitzar una actuació il·legal no eximeix del pagament d'una sanció.

En segon lloc l'esmentat expedient sancionador es va incoar per infracció de la legislació de mines i no per infracció de la normativa urbanística, que es el que està denunciant el compareixent des de l'inici del present expedient.

Però es que a més a més, estem davant d'infraccions urbanístiques qualificades com a molt greus i manifestament il·legalitzables per la qual cosa, el fet que s'hagi incoat l'expedient sancionador en matèria de mines abans esmentat, no impedeix de cap de les maneres la tramitació del preceptiu procediment de protecció de la legalitat urbanística destinat a restaurar la realitat física alterada i l'ordre jurídic vulnerat, expedient que s'instrueix i es resol amb total independència de qualsevol procediment sancionador existent. El caràcter il·legalitzable de les infraccions comeses obligava en si mateix a posar fi a la tramitació de l'autorització ambiental que ens ocupa i a l'arxiu de l'expedient.

Quart El Planejament vigent d'aplicació

Al contrari de les consideracions efectuades per la Ponència Ambiental en la resposta a les al·legacions efectuades pel sotasignat relatives al planejament vigent d'aplicació al projecte sotmès a autorització ambiental, les qüestions urbanístiques sí que concerneixen a aquest tipus d'expedients, tal i com estipula l'article 26 del Decret 136/1999 de 18 de maig.

I no es pot obviar que la jurisprudència del Tribunal Suprem es unànime en declarar que les llicències són actes de caràcter rigorosament reglat

que s'han d'atorgar conforme al planejament en vigor i mai conforme a un planejament futur.

En el present cas, el planejament vigent el 29-1-2010, data de l'inici de l'expedient que ens ocupa, es la **Revisió de Normes Subsidiàries de Planejament d'Alcover**, aprovades definitivament en data **11 de març de 1992**, per a les instal·lacions projectades en els terrenys ubicats als *polígons 17 i 20*, així com la Modificació Puntual de les Normes Subsidiàries de planejament de l'Alcover en l'àmbit del sòl no urbanitzable d'interès ecològic -ambiental del Sector de la Romiguera, aprovat definitivament per la Comissió d'urbanisme de Tarragona en sessió 20 de març de 2002, per a les instal·lacions corresponents al *polígon 18*.

Segons les esmentades NNSS els terrenys objecte d'ampliació, incloent-hi aquells que ja s'estan explotant de manera il·legal i que es pretenen legalitzar a posteriori mitjançant el present procediment, es troben ubicats als polígons 17 i 20 del Sector de la Romiguera, pertanyent al terme municipal d'Alcover i estan classificats per les NNSS de planejament d'Alcover com a **sòl no urbanitzable especialment protegit d'interès ecològic –ambiental**.

L'article 170 de les NNSS vigents estableix els usos permesos als terrenys ubicats en aquest tipus de sòl, establint que *"no podran tenir utilitzacions que impliquin transformacions del seu destí o naturalesa i que lesionin l'interès general"*.

Al seu torn l'article 278 de les NNSS vigents estableix expressament la prohibició de qualsevol activitat extractiva en aquest tipus de sòl **en un radi inferior a 1,4 km. de nuclis de població** qualsevol que sigui la qualificació del sòl, i l'ampliació de l'àrea extractiva interessada per Canteras La Ponderosa, S.A., es troba a una distància de 600 metres de l'urbanització Masies Catalanes, nucli urbà totalment consolidat i pertanyent al terme municipal de l'Albiol, on hi viuen permanentment més de 800 persones. S'ha de dir també que el poble d'Alcover es troba a uns 1.000 metres de distància de l'ampliació projectada. Tot el que s'acaba de dir fa que resultés inviable jurídicament l'atorgament de l'autorització ambiental per a l'ampliació de la pedrera objecte del present expedient, el que obligava ineludiblement a disposar l'arxiu de l'expedient per manca de compatibilitat amb el planejament urbanístic.

Es de destacar que a la data d'inici del present expedient l'Ajuntament d'Alcover es trobava en plena tramitació del nou POUM, el qual ja havia estat aprovat inicialment en data 22-12-2008 i publicat en el DOGC de 26-3-2009, **trobant-se en període de suspensió de llicències** (entre les quals s'inclouen, evidentment, les ambientals), el que suposava un impediment més en la tramitació de la sol·licitud ambiental que ens ocupa. Convé observar que el nou POUM d'Alcover, mantenia la mateixa qualificació urbanística que les esmentades NNSS vigents en els terrenys objecte d'exploració il·legal de la pedrera i d'ampliació de la mateixa.

En conseqüència, el sòl afectat per les extraccions il·legals dutes a terme a la pedrera així com el que es objecte de l'ampliació sol·licitada a la data de l'inici del present expedient, era plenament **incompatible** amb l'ús extractiu, tant per la seva qualificació urbanística com per l'incompliment de les distàncies mínimes permeses respecte als nuclis de població. Per aquests motius no era possible obtenir la certificació de compatibilitat del projecte amb el planejament urbanístic preceptuada a l'article 26 d) del Decret 136/1999 de 18 de maig. Es per això que, malgrat que la promotora va aportar a l'expedient un certificat urbanístic, el mateix patia d'una absoluta falta de validesa doncs, no podent proclamar la compatibilitat urbanística del projecte sotmès a autorització, es certificava descaradament que el mateix "*serà compatible*" amb un planejament que, al seu torn, era inexistent pel Dret.

No cal dir que l'OGAU, en compliment del que disposa l'article 29 i 30 del Decret 136/1999 de 18 de maig, tenia l'obligació de verificar la validesa de l'esmentat certificat i, atesa l'impossibilitat d'esmena del mateix per les raons que s'acaben de posar de manifest (i que el mateix Cap de l'OGAU va admetre en un ofici posterior dictat en data 19-5-2011), hauria d'haver declarat la caducitat i l'arxiu de l'expedient per manca de compatibilitat del projecte amb el planejament urbanístic vigent.

Contràriament a això, l'OGAU va continuar amb la tramitació de l'expedient i en data 4-3-2011, es a dir, més d'un any després de l'inici de l'expedient i del seu ofici de data 9-2-2010 on havia advertit que el termini màxim per a resoldre aquell era de 6 mesos, va sotmetre la sol·licitud a informació pública en compliment del tràmit de l'article 31 del Decret 136/1999, malgrat ser coneixedora de l'absoluta insuficiència del projecte sotmès a autorització i la seva impossibilitat legal d'esmena per raons urbanístiques.

Cinquè Duplicitat del tràmit d'informació pública i veïnal: article 31 del Decret 136/1999

Com s'ha dit a l'anterior al·legació, en data 4-3-2011 l'OGAU va sotmetre l'expedient al tràmit d'informació pública establert a l'article 31 del Decret 136/1999 per un termini de 20 dies, durant el qual es van presentar més de 400 al·legacions contraries a la legalització i ampliació de la pedrera i on es denunciaven les extraccions il·legals i l'incompatibilitat del projecte amb el planejament urbanístic.

Uns dies després, tal i com consta a l'expedient, l'OGAU va rebre denuncia del Seprona relativa a les extraccions il·legals que s'estaven duent a terme per part de la promotora del present procediment.

Posteriorment, i això també obra a l'expedient, un ofici del Cap de la Secció d'Activitats Radioactives i Extractives li comunicava al Cap de l'OGAU que, en referència a la denuncia del SEPRONA i a les al·legacions formulades en període d'informació pública en relació a les extraccions il·legals dutes a terme per Canteres La Ponderosa al terme municipal d'Alcover:

"2. El dia 19 d'abril es va realitzar visita d'inspecció a l'explotació per tal de comprovar els fets denunciats, que van resultar certs."

3. En data 9 de maig de 2011, aquesta Secció va proposar al director dels Serveis Territorials la incoació d'un expedient sancionador per aquests fets a Canteras La Ponderosa, S.A., que es va iniciar per resolució de 19 de maig.

4- L'expedient es troba actualment en fase de notificació de proposta de resolució."

Malgrat el que s'acaba de dir i atès que, com s'ha vist, l'OGAU no estava per la labor de declarar la caducitat de l'expedient i l'arxiu de les actuacions, la seva obligació era, com a mínim, seguir amb els tràmits preceptius i, en compliment dels articles 31,2 y 32,4 del Decret 136/1999, donar trasllat de tota la documentació a la Ponència Ambiental per tal de dur a terme el procés d'avaluació ambiental i la proposta de resolució.

No obstant en comptes d'això, el que va fer l'OGAU es retenir l'expedient **durant dos anys més**, fins que el proppassat 11-3-2013 i davant de la

sorpresa de veïns i ciutadans, va tornar a posar l'expedient a informació pública durant un termini de 20 dies més, en compliment del tràmit de l'article 31 del Decret 136/1999 per segona vegada i sense justificar el perquè de tal circumstància.

Recordem que l'expedient de referència va ser iniciat en data 29-1-2010 i que, de conformitat amb l'article 35 del Decret 136/1999, s'havia de resoldre en un termini màxim de sis mesos, es a dir abans del 29-7-2010.

Com es de veure a l'Annex III que acompanya la Resolució que s'impugna, la Ponència Ambiental no nega en cap moment les denunciades irregularitats en la tramitació de l'expedient perpetrades per l'OGAU, però les intenta justificar amb febles arguments tals com que l'expedient va restar paralitzat *"ja que mancava aportar dades per part de l'empresa"* o reiterant-se en el fet que el Departament d'Empresa i Ocupació inicià un expedient sancionador contra la promotora de la pedrera. En resposta a això últim el sotassignat es remet al que s'ha dit en el motiu Tercer del present escrit.

Sisè Urbanisme a la carta per a Canteras La Ponderosa, S.A.

Esbrinar la raó de les dilacions procedimentals exposades a l'anterior apartat no ha estat difícil, si tenim en compte que el 31 de gener de 2013 va ser publicada al DOGC l'aprovació definitiva del POUM, el qual integra un Conveni Urbanístic signat en data 18-7-2011 (es a dir, un any i mig després de l'inici del present expedient) entre Canteras La Ponderosa i l'Ajuntament d'Alcover i on, a canvi de diverses "aportacions econòmiques" al consistori, es requalifiquen d'un cop de ploma les 32 hectàrees de terreny especialment protegit que La Ponderosa està explotant de manera il·legal des de fa anys, així com la resta de terrenys sobre els quals es pretén ampliar la explotació.

El que s'acaba de dir constitueix, com a poc, un clar exemple de frau de llei, sense oblidar que l'esmentada requalificació de terrenys, així com les altres "exempcions" que atorga el Conveni al promotor de la pedrera i que ara no venen al cas, constitueixen sengles reserves de dispensació prohibides per la Llei d'Urbanisme i constitutives de nul·litat radical.

Així mateix cal destacar que gran part de l'àmbit d'ampliació de la pedrera va ser afectat per un gran incendi que es va produir al mes de març de 2.000, la gravetat del qual va obligar a desallotjar als veïns de les urbanitzacions Masies Catalanes i Bon Retorn i que va devastar més de 550 hectàrees de bosc. Atès que en el moment dels fets no existia cap instrument de planejament, ni aprovat ni pendent d'aprovació, en el que s'hagués previst el canvi d'ús forestal dels esmentats terrenys i atès que una pedrera es incompatible amb la regeneració forestal, de conformitat amb l'article 50 de la Llei 43/2003 de 21 de novembre es **legalment impossible tramitar la requalificació del sòl afectat per l'incendi fins l'any 2.030**, requalificació que resulta del tot indispensable per poder autoritzar l'ús extractiu en els terrenys objecte d'ampliació.

En relació amb el que s'acaba d'exposar en els dos anteriors paràgrafs es inevitable recordar que la Secció Tercera de la Sala del contenciós-administratiu del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya està tramitant el recurs número 43/2013 interposat contra l'aprovació definitiva del POUM d'Alcover i on es demana, entre altres qüestions, la declaració de nul·litat de l'esmentat instrument de planejament respecte a les requalificacions de sòl a la zona de la Romiguera.

Deixant de banda el que s'acaba de dir, interessa ara deixar molt clar quina es la normativa d'aplicació en el present expedient número TA20100006:

- 1) Respecte a la normativa mediambiental: Llei 3/98 de 27 de febrer, Decret 136/1999 de 18 de maig i Decret 143/2003 de 10 de juny.
- 2) Respecte a la normativa urbanística: Revisió de les NNSS de Planejament d'Alcover, d' 11 de març de 1992, Modificació Puntual de les NNSS de Planejament d' Alcover de 20 de març de 2002 i Decret Legislatiu 1/2005 de 26 de juliol.

I si el que es vol es que a l'expedient de sol·licitud d'autorització ambiental que ens ocupa, se li apliqui un instrument de planejament aprovat tres anys després de l' inici de l'expedient en qüestió i fet a la mida de les necessitats de la propietària de la pedrera, aquesta hauria d' iniciar un nou procediment, al qual li seria d' aplicació la normativa vigent a la data del seu inici, es a dir, el POUM d'Alcover aprovat en data 29-12-2012 així com la resta de normativa modificada recentment, que no es poca:

- 1) La Llei 20/2009 de desembre que deroga la Llei 3/98 de 27 de febrer.
- 2) La Llei 26/2010 de 3 d'agost de RJPAP de Catalunya.
- 3) La Llei 3/2012 de 22 de febrer d'Urbanisme.

En conseqüència l'obligació de l'OGAU, com a òrgan de gestió ambiental i responsable de la instrucció i la tramitació de les autoritzacions ambientals d'activitats, es la d' aplicar al present expedient la normativa vigent a la data del seu inici, incloent-hi es clar, la relativa al planejament urbanístic, com no pot ser d'un altra manera. I atesa la manca de compatibilitat de l'activitat amb el planejament urbanístic d'aplicació, posar fi al procediment i disposar l'arxiu del mateix.

Fer lo contrari suposa anar contra el Principi de Seguretat Jurídica i vicia de nul·litat el present procediment, de conformitat amb l'article 62, 1 e) i f) de la Llei 30/1992 de 26 de novembre.

No s'ha de perdre de vista que el que es pretén en el present procediment, no es només l'obtenció de una autorització ambiental per implantar o ampliar una activitat determinada, si no que es tracta, abans de res, de legalitzar a posteriori una activitat que s'està exercint il·legalment, sense permís ni autorització de cap classe i sobre sòl no urbanitzable d'especial protecció, el que constitueixen sengles infraccions tipificades com a molt greus als articles 49,1 a) de la Llei 3/1998, l'article 95.1 a) del Decret 136/1999 i l'article 205 del Decret Legislatiu 1/2005 i sobre les que s'ha instruït i resolt, tal i com la Ponència Ambiental no es cansa de repetir, un Expedient Sancionador, condemnant a la promotora de la pedrera a pagar una sanció de 20.000€ per la comissió d'una infracció greu consistent en la extracció de recursos minerals fora del perímetre autoritzat, així com unes Diligències Penals en el Jutjat d'Instrucció número 3 de Valls per presumpte delictes urbanístic i mediambiental. Es de recordar novament que l'article 320 del Codi Penal imposa penes per les autoritats i funcionaris públics que resolen o informen favorablement la concessió de llicències sabent que les mateixes són contraries a les normes urbanístiques vigents.

Setè El nou camí d'accés i sortida de camions

De la documentació continguda en el projecte sotmès a autorització ambiental, es desprèn que l'ampliació de l'explotació suposarà un més que considerable augment del trànsit de vehicles que afectarà, irremediablement, la xarxa viària interior i exterior, la qual cosa suposarà un augment de la perillositat de la circulació així com problemes de manteniment de les vies de comunicació.

Això produirà un greu impacte en els accessos als habitatges de Masies Catalanes, al Mas del Cano, a la Selva del Camp i a la resta del terme municipal de l'Albiol. Es per això que era del tot imprescindible que el projecte que ens ocupa contingues el corresponent estudi de mobilitat, a fi i efecte de concretar exactament l'afectació i les solucions proposades per a reduir aquest impacte.

El mes greu no obstant, ha estat comprovar que el projecte menciona l'obertura d'un nou camí d'accés a la cantera que s'acosta, precisament, a l'urbanització Masies Catalanes i que enllaça amb l'antiga carretera entre Reus i Alcover TC-14 (al voltant del km.8), actualment una petita via de serveis que difícilment pot absorbir la circulació de tràfic pesat, i més tenint en compte que l'explotació d'una cantera com la que es objecte del present expedient, genera un volum enorme de camions en constant moviment, el que potenciarà també l'increment d'accidents de trànsit.

El que s'acaba de dir representa, no només un greu impacte sobre el territori i la mobilitat de l'entorn si no també un greu impacte sobre la salut dels veïns de les Masies Catalanes, del Mas Blanc i del Mas Picarilla, que patiran els sorolls dels camions de transport de la cantera, així com la pols, els fums i les emissions de gasos contaminants procedents dels esmentats vehicles, el que suposa un impacte contaminant elevadíssim sobre la població, impacte que s'ha obviat totalment en el projecte que es qüestiona.

Malgrat el que s'acaba d'exposar, la Ponència s'inhibeix d'entrar a valorar els impactes descrits i desestima l'al·legació efectuada en aquest sentit, limitant-se a dir que actualment la pedrera ja disposa d'un accés consolidat per una carretera de titularitat de l'Ajuntament d'Alcover i que

en cas que es plantegi una nova via d'accés, l'empresa haurà d'obtenir la preceptiva autorització del Servei Territorial de Carreteres.

Vuitè La Ponència ha passat per alt la inconsistència documental de l'Estudi d'Impacte Ambiental.

L'Estudi d'Impacte Ambiental (en endavant EIA) presentat per la promotora del projecte, presentava múltiples irregularitats i mancances respecte al que la legislació determina, així com una baixíssima qualitat com a document útil per valorar l'impacte ambiental i la proposta de correcció del mateix. No podem oblidar que estem davant d'una activitat de les contingudes a l'Annex I del Decret 143/2003 pel seu grau d'incidència ambiental i, per tant, sotmesa al règim d'autorització ambiental:

a) En primer lloc l'EIA obviava la preceptiva determinació i avaluació de diverses alternatives del projecte. En cap cas feia esment a **cap alternativa diferent al projecte** d'ampliació presentat i, per tant, l'EIA només podia valorar els efectes i impacte ambientals d'una alternativa concreta, que era la proposada, sense poder avaluar si d'altres alternatives (incloent la zero de no explotació) podrien tenir efectes ambientals de menor magnitud. Amb la Proposta de Resolució i la Declaració d'Impacte Ambiental impugnades es continua sense avaluar cap alternativa al projecte.

b) Per altra banda, l'estudi de descripció del medi receptor era tan general i poc detallat que qualsevol anàlisi posterior dels impactes o efectes ambientals no podia sinó ser qüestionat. Per exemple, l'anàlisi del medi biològic incloïa errors greus en els noms científics, com anomenar *Ilex aequifolium* o bé *Llex aequifolium* al coscoll, que en realitat és *Quercus coccifera*, o bé *Gemista escorpins* a l'argelaga, que en realitat és *Genista scorpius*. De fet, si existís *Ilex aequifolium*, es tracta d'una espècie protegida per la legislació catalana a nivell de flora que necessitaria de mesures preventives i correctores específiques. Malgrat que posteriorment es va afegir un document contenint un Inventari de Margallons (*Chamaerops humilis*), atès que a l'anterior ni tan sols

contemplaven l' existència d'aquesta espècie protegida dins de l'àrea d'afectació de la pedrera, aquest inventari també presentava greus mancances i les mesures correctores i preventives proposades al mateix patien d' una greu manca de rigor i detall, tractant-se clarament d'un document elaborat a corre cuita per tal de donar una resposta als informes emesos per l' Àrea de Medi Natural de la Generalitat de Catalunya (AMN) en dates 14 d'abril de 2010 i 14 de gener de 2011. S'ha de destacar que la data d'entrada en el registre del document en qüestió (18-5-2012) es posterior a l' informe de l'AMN (8-5-2012) on es declara que l'esmentat document compleix amb les condicions definides a l' abans esmentat informe de l'AMN de 14-1-2011, una mostra més de les irregularitats existents en la tramitació del present procediment. Per altra banda, no consta a l'expedient que l'AMN hagi elaborat el corresponent informe de valoració de la ubicació de les places triades per a la plantació i la sembra de les espècies agrícoles.

Sobre la flora i vegetació, no existia cap llistat de flora, ni cap determinació de tipus de vegetació seguint una nomenclatura científica estandarditzada (comunitats vegetals o associacions), o informació disponible per qualsevol usuari com la cartografia d'hàbitats de Catalunya. Tampoc existia cap referència a la presència o no d'hàbitats d'interès comunitari. Aquests errors denotaven una manca de rigor absoluta en l'anàlisi del medi.

En quant a la fauna s'ha de dir que al document exposat a informació pública dos anys enrere no hi havia cap apartat o cap referència a la mateixa, qüestió que no només era irregular quant a estructura i contingut, sinó també una irresponsabilitat, en tant en quant la presència o no d'unes o altres espècies de fauna protegida, amenaçada o endèmica, tindria conseqüències legals molt diferents. No obstant i com a conseqüència dels informes de l' Àrea de Medi Natural del Departament de Medi Ambient i Habitatge de 14 d'abril de 2010 i de l' Àrea del Departament d' Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural de 14 de gener de 2011, on es feia referència a que a que l'àrea afectada se situa dins d'uns dels territoris de campetx de l'àguila cuabarrada (*Hieraeetus fasciatus*), espècie amb el màxim nivell de protecció per la legislació catalana, espanyola i europea, i en el que es demanava l'especificació de mesures compensatòries i correctores per aquesta espècie, posteriorment es va presentar una modificació del projecte de restauració per el compliment de les "*necessitats ecològiques de l'àguila*

cuabarrada”. A l’igual que amb l’Inventari de Margallons, crida l’atenció el fet que l’informe de l’AMN declarant el compliment de les condicions definides al seu informe de data 14-1-2011 sigui anterior a l’entrada del projecte de restauració en el registre. Per altra banda no consta a l’expedient cap dada que indiqui que l’AMN estigui fent cap control ni valoració respecte als estudis de seguiment que, suposadament, ha de fer la promotora de la pedrera.

A l’EIA tampoc hi havia cap tipus de referència a altres possibles espècies d’aus protegides (Annex I de la Directiva Aus), com algunes espècies d’aus rapinyaires, rupícoles o forestals, ni de mamífers, rèptils o amfibis protegits (Annex II de la Directiva Hàbitats).

c) L’assignació de costos del programa de mesures preventives, correctores i compensatòries, així com del programa de vigilància ambiental, no es va realitzar dins l’EIA i se’n referia al programa econòmic i pressupost del Projecte de Restauració. Si bé és cert que una part important de les mesures de correcció depenen d’aquest projecte de restauració, n’hi ha moltes que no van ser valorades, ni a l’EIA ni al Projecte de Restauració, com totes aquelles de caràcter preventiu incorporades a l’apartat IV de l’EIA Ambiental (*Avaluació i Control de l’Impacte Ambiental*).

d) L’apartat IV de l’EIA (*Avaluació i Control de l’Impacte Ambiental*) realitzava una valoració dels impactes ambientals en una escala numèrica de 0 a 5, sense que s’expliqués els criteris d’aquesta valoració, ni el significat de cada unitat dins de la mateixa, ni la metodologia utilitzada. Posteriorment, aquesta escala de 0 a 5 no s’utilitzà en cap cas a l’apartat V. *Matriu de valoració qualitativa d’impactes*.

e) La valoració de l’impacte sobre el paisatge deia quelcom tan qüestionable com que “*L’impacte visual podem dir que és de valor alt en l’actualitat i que un cop iniciada l’explotació de l’ampliació, passarà a ser de valor mitjà, en allunyar-se la zona d’explotació i rebaixar les cotes més elevades (...)*”. El que venia a dir aquesta afirmació és que l’ampliació permetrà realitzar la restauració de la zona actualment en explotació – certament més visible – com si fos un requisit imprescindible. De fet, un

pot acabar l'exploració actual i restaurar-la (el que seria de fet l'alternativa 0 del projecte consistint en no ampliar) i realment reduir l' impacte visual actual, sense haver d'obrir nous fronts i incórrer en nous impactes.

L' EIA pretenia lligar doncs, de manera tendenciosa, la reducció de l' impacte paisatgístic a la necessitat de continuar explotant, fal·làcia que no té defensa possible. Al mateix temps, la valoració de l' impacte paisatgístic resultava burda, basada en fotomuntatges aportats als plànols de l' EIA, sense analitzar, per exemple, tot allò que el Catàleg de Paisatge del Camp de Tarragona diu sobre els impactes de les activitats extractives a la unitat de paisatge de la Mussara – en la qual s'inclou la zona de la pedrera de la Ponderosa.

f) L' EIA no incorporava cap resum o síntesi. Bé, de fet la globalitat del document era de tan baixa qualitat i d'una manca de detall i rigor tan evident que es podria qualificar com a resum tècnic d'un Estudi d'Impacte Ambiental, més que del propi Estudi en sí.

Malgrat el que s'acaba de dir, la Ponència Ambiental s'absté de justificar documentalment ni amb nova informació les mancances denunciades i es limita a manifestar que la DIA es realitza de forma global i en base als impactes més representatius i significatius sobre l'entorn, sense aportar més dades o elements per a valorar amb rigorositat l'afectació sobre el medi de l'activitat que es pretén ampliar.

Novè Conculació del Pla Territorial Parcial del Camp de Tarragona.

El Pla Territorial Parcial del Camp de Tarragona, aprovat definitivament el 12 de gener de 2010 (DOGC nº5559 de 3-2-10), incorpora a la seva normativa un article específic relacionat amb les activitats extractives. Es tracta de l'article 2.18 que es transcriu íntegrament a continuació:

"1. El Pla no afecta les activitats extractives autoritzades d'acord amb els procediments i condicions establerts per la legislació sectorial vigent.

2. Es poden autoritzar noves activitats extractives i ampliacions de les ja autoritzades en sòl de protecció especial i territorial sempre que no afectin de forma clara i definitiva els valors que han motivat la protecció especial o territorial del conjunt de l'espai protegit. Aquestes autoritzacions s'han de regir per la normativa vigent relativa a activitats extractives en espais naturals protegits i han detenir en compte les determinacions del Pla i les estratègies de

desenvolupament urbà i d'infraestructures, en tant que poden ser també argument favorable o desfavorable per a determinades ubicacions. En qualsevol cas, en la restauració d'aquests espais s'ha de tenir cura de restablir els valors que, en cada cas, han motivat la protecció especial.

3. Les propostes del Pla per a la protecció dels sòls no urbanitzats i del paisatge que s'estableixen en els títols II i VI d'aquestes normes seran específicament considerades en l'elaboració dels projectes d'explotació i dels programes de restauració, i en els informes preceptius corresponents.

4. Les propostes de noves activitats extractives han de ponderar des de l'anàlisi multicriteri del cost benefici els valors naturals, ambientals, agraris i patrimonials enfront del valor dels béns miners objecte d'explotació, la disponibilitat i necessitat d'aquests i els costos globals del seu transport. Els desenvolupaments urbanístics han de tenir en compte les afectacions derivades d'aquestes activitats i evitar possibles conflictes d'usos.

5. Amb l'objectiu de racionalitzar al màxim des dels punts de vista ambiental, econòmic i social l'atorgament de noves autoritzacions d'activitats extractives, s'han de portar a terme estudis en l'àmbit de Catalunya sobre previsions de la demanda i sobre la localització i condicions d'explotació dels possibles jaciments; de manera especial s'han de tenir en compte els acords i els estudis promoguts pel Grup Interdepartamental d'Àrids de Catalunya constituït el 7 de juliol de 2004, o per altres dispositius amb la mateixa finalitat que es puguin crear en el futur. Amb el mateix objectiu, s'han de portar a terme estudis paleontològics i d'altres estudis sectorials que permetin detectar possibles zones de restricció”

Doncs bé, a cap part de la documentació existent a l' EIA o al Projecte de Restauració es feia esment al Pla Territorial Parcial del Camp de Tarragona o la seva normativa. Efectivament, quan es van plantejar mesures de restauració paisatgística no es van referenciar els títols II i VI tal com especifica l'article 2.18.3 de les Normes. Tampoc **existia als documents citats ni a cap altre de l'expedient d'autorització cap estudi cost-benefici de ponderament dels valors del territori front els valors miners objecte d'explotació, la necessitat d'aquests** i els costos globals del seu transport, tal com determina l'article 2.18.4. d'aquestes Normes. Tampoc es va aportar cap **estudi sobre previsions de la demanda** i sobre la localització i condicions d'explotació dels possibles jaciments, de conformitat amb l' esmentat precepte.

Al mateix temps, a cap document es feia esment de la consideració d'aquest territori dins del Pla Territorial Parcial del Camp de Tarragona. Si es compara la superfície marcada al plànol de situació del projecte d'ampliació amb el plànol de categories del sòl del PTPCT corresponent a l' Alt Camp, es pot observar com una part important (pràcticament la meitat occidental) del perímetre marcat corresponen a un sòl de protecció especial dins del PTPCT per la qual cosa seria d'aplicació l'article 2.18.2. de les Normes del PTPCT, que no es compleix doncs en cap dels documents es valorava el que diu aquest article o no s'intenta justificar ((...) *no afectin de forma clara i definitiva els valors que han motivat la protecció especial o territorial del conjunt*

de l'espai protegit. Aquestes autoritzacions s'han de regir per la normativa vigent relativa a activitats extractives en espais naturals protegits i han detenir en compte les determinacions del Pla i les estratègies de desenvolupament urbà i d'infraestructures, en tant que poden ser també argument favorable o desfavorable per a determinades ubicacions. En qualsevol cas, en la restauració d'aquests espais s'ha de tenir cura de restablir els valors que, en cada cas, han motivat la protecció especial).

Pel que respecte a la Declaració d' Impacte Ambiental, tampoc aporta informació de l'anàlisi cost-benefici que suposa l'ampliació de la pedrera i que en justifiqui la seva idoneïtat. Ni cap estudi sobre previsions de la demanda i sobre localització i condicions d' explotació dels possibles jaciments, condicions indispensables per tal que el projecte d'ampliació de la pedrera encaixi amb les disposicions del Pla Territorial Parcial del Camp de Tarragona.

Finalment i tal i com es de veure al punt 7 de l'Annex III que acompanya la Resolució que s'impugna, la Ponència no fa cap esforç en motivar la seva oposició a aquesta al·legació i es limita a transcriure els mateixos preceptes invocats pel recurrent al seu escrit.

Desè La Ponència Ambiental també ignora el Catàleg de Paisatge del Camp de Tarragona.

El Catàleg de Paisatge del Camp de Tarragona, aprovat definitivament el 24 de maig de 2010, incorpora el territori on s'assenta l'activitat extractiva i la sol·licitud d'ampliació dins la unitat de paisatge nº6 anomenada la Mussara. Sobre les activitats extractives, cita el següent:

A l'apartat de **dinàmica actual del paisatge** cita textualment:

"són de destacar les dinàmiques paisatgístiques relacionades amb les pedreres, sobretot localitzades al terme municipal d' Alcover, i que, juntament amb els incendis forestals, són les activitats amb major capacitat per transformar el paisatge".

A l'apartat de **valors paisatgístics** cita textualment:

"Tanmateix, hi ha sectors, com la zona entre Alcover i la Riba, que trenquen aquesta uniformitat, a causa de la presència de diverses pedreres amb impacte en el paisatge, o els efectes dels reiterats incendis forestals"

A l'apartat de **riscos i impactes** cita textualment:

“L’estructura geològica de la zona ha facilitat la implantació d’indústries d’extracció d’àrids que generen impacte sobre el paisatge. (...). La concentració, però, més lata i, òbviament en conseqüència, els impactes més espectaculars es localitzen entre els termes de Mont-ral i Alcover, concretament entre la serra Llarga al nord del nucli de Mont-ral i el peu de mont a l'oest del nucli d'Alcover, on hi ha quinze pedreres en actiu i cinc ja clausurades. Alguns dels exemples de major impacte es localitzen als voltants del nucli d'Alcover, al nord vora les Guixeres, i al sud vora el mas de la Romeguera, on hi ha dues pedreres d'extracció d'àrids de fort impacte visual per l'obertura que s'ha fet en la muntanya i la conca visual amb què compten ambdues localitzacions.”

A l'apartat de **descripció de la possible evolució de la Mussara** es pot citar:

“Donada la manca d'explotació silvícola a causa dels minsos rendiments, hi ha el greu risc que els propietaris de grans porcions de territori cedeixin a les pressions de les indústries extractives, i es segueixin obrint més zones per a l'extracció de pedra i àrids. Altrament, l'incompliment de la llei de restauració de zones obertes origina que l'assignació de territori per a aquesta activitat econòmica destrueixi irreversiblement l'entorn paisatgístic de la zona afectada”

Sobre els **objectius de qualitat paisatgística** per aquesta unitat, cita textualment:

“OQPG.1. Un fons escènic dels cingles de la Mussara ben conservat i consolidat com a referent visual i element identitari de bona part de la plana amb uns elements discordants i activitats extractives integrades en el paisatge.

OQP6.2. (...) Per altra banda, la presència d'elements distorsionadors del paisatge, com les activitats extractives situades a l'extrem oriental de la unitat i el campament militar de Castillejos, trenquen l'harmonia visual del conjunt d'aquest territori. És necessari emprendre accions de revalorització d'aquests espais”.

Per últim, dins l'apartat d'**àrees susceptibles d'accions d'ordenació**, cita el següent:

“Activitats extractives del coll d'Alforja i d'Alcover. Caldria delimitar les extensions màximes, regenerar els espais perimetrals i les àrees en desús, i integrar globalment l'activitat paisatgísticament”.

Si analitzant tot el que s'ha citat en els paràgrafs anteriors, es pot entendre el qüestionament que, des del punt de vista paisatgístic, realitza el Catàleg de Paisatge del conjunt d'activitats extractives d'Alcover i, en especial, de la pedrera de la Ponderosa, resulta quant menys xocant que a la documentació presentada pel promotor de la sol·licitud d'autorització

no hi hagués cap esment ni referència al Catàleg de Paisatge del Camp de Tarragona ni als criteris que defensa o planteja.

No obstant, encara més descoratjador resulta observar que la Ponència Ambiental, quan descriu l'impacte sobre el medi paisatgístic (apartat 7.7 de la DIA), fa una lectura del tot errònia del Catàleg del Paisatge del Camp de Tarragona i afirma que el paisatge ja està molt devaluat per la presència de la pedrera, de l'àrea residencial de la Burquera i dels efectes dels incendis forestals, elements que, segons afirma, alteren la capacitat de transmetre els valor paisatgístics. Doncs el que hauria de tenir en compte la Ponència, no son només els elements que generen distorsions sobre el paisatge, si no la unitat del paisatge en el seu conjunt i els valors que el mateix Catàleg del Paisatge del Camp de Tarragona reconeix. Es aquesta valorització de la unitat del paisatge la que en tot cas portaria a determinar que la pedrera i la seva ampliació són elements que xoquen frontalment amb els objectius de conservació del paisatge proposats pel Catàleg.

En aquest sentit resulta del tot desafortunat i fora de lloc, l'afirmació feta per la Ponència Ambiental quan diu que el Programa de restauració haurà de serà capaç "*d'aportar un nou significat a l'indret i no la recreació teòrica d'un antic paisatge irrecuperable*". Doncs el que hauria de ser un objectiu clar i irrenunciable es que el Programa de Restauració pretengui la recuperació d'un paisatge amb uns valors determinants i no l'aportació d'un nou significat a l'indret, el qual no està definit enlloc.

Per altra banda en quant a les prescripcions tècniques i condicionants relacionades a l'Informe d'Impacte Paisatgístic emès en data 24-7-2013 i que, segons la Ponència, han estat reflectits a la DIA, no consta que s'hagin tingut en compte gràficament en l'Estudi d'Impacte i Integració Paisatgística, tal i com estableix l'esmentat informe del paisatge.

Onzè La Resolució que s'impugna no s'adequa a les consideracions de la DIA ni a la legislació aplicable.

Efectivament, tal i com es desprèn del contingut de la Declaració d'Impacte Ambiental (DIA), la majoria dels impactes que es descriuen són

severs, notables, negatius, directes i/o continuats. Pocs es consideren mínims i discontinus.

Així mateix, sobre l'avaluació de la capacitat del medi receptor dels impactes analitzats (medi natural, contaminació acústica, contaminació lluminosa, aire, risc d'incendis i patrimoni), en general es qualifica com a moderada. Per tant ens trobem davant d'un medi receptor que no té una capacitat compatible o alta per suportar determinats impactes ambientals.

Aquests dos fets qüestionen del tot la proposta de la Ponència Ambiental en sentit favorable.

Pel que fa a l'avaluació dels impactes més representatius i significatius, la DIA analitza fins a 10 impactes sobre el medi, dels quals 2 són qualificats de severs (medi natural i paisatge), 5 de moderats (medi edàfic, medi forestal, soroll i vibracions, atmosfera i medi hídic), 1 de compatible (medi cultural), 1 de poc significatiu (medi lluminós) i 1 de positiu (medi socioeconòmic). Amb tot això, l'avaluació global qualifica l'impacte ambiental del projecte com a sever.

Es per això pel que es fa difícil concebre que el sentit de la Resolució que s'impugna sigui favorable a l'ampliació de la pedrera. Es ben clar que la mateixa resol en funció de criteris que s'allunyen dels estrictament ambientals, doncs no s'adequa a les consideracions de la DIA ni a la legislació ambiental d'aplicació.

Dotzè Greus mancances en les mesures relatives als impactes ambientals efectuades per la Ponència Ambiental.

A tot el que s'ha dit fins el moment, s'afegeix el següent:

- a) En relació a les mesures relatives a la prevenció d'incendis forestals (apartat 4.7 de l'Annex I de la Proposta), es troben greus mancances pel que fa a les mesures preventives. Per tal de millorar la prevenció, caldria que s'adoptessin mesures que obliguessin a ubicar hidrants al voltant dels límits exteriors de la pedrera, atenent a la proximitat a espais d'interès natural del PEIN i Xarxa Natura

2000. Caldria també que s'instés a que tots els vehicles que circulin dintre del recinte de la pedrera disposessin d' extintor. Aquestes mesures són les que s' han adoptat en altres instal·lacions de caràcter similar a la zona i la pedrera La Ponderosa d'Alcover no en pot ser una excepció.

- b) En quant a la descripció dels impactes sobre el medi hídric (apartat 7.2 de la Declaració d'impacte), no es parla de l' impacte de les aigües pluvials i la seva escorrentia. No es té en compte una de les poques al·legacions estimades, efectuada en període d'informació pública per propietaris de parcel·les adjacents a la pedrera i referents al condicionament de la zona per tal que les aigües pluvials no vagin a parar a determinades parcel·les habitades.
- c) Finalment, cal posar de manifest que, tenint en compte la proximitat de l'àmbit de l'ampliació de la pedrera a un espai PEIN, Xarxa Natura 2000 i LIC (Llocs d' Importància Comunitària), el compareixent considera contrari a dret que es qualifiqui la capacitat de recepció dels impactes sobre el medi natural de moderada. Els límits dels espais naturals, lluny de ser límits administratius i molt precisos, s'estableixen per delimitar la zona estrictament protegida, però també per establir una sèrie de servituds i regulacions al seu voltant. L'ampliació de la pedrera La Ponderosa s'aproximarà excessivament a aquest espai d'interès natural, suposant un alt risc d'impacte ambiental sobre la biodiversitat i el paisatge. La Ponència obvia aquesta realitat i no limita aquesta interrelació negativa que es podria donar entre l'activitat extractiva i l'espai natural: augment del risc d'incendis, molèsties acústiques, impacte sobre l'avifauna, modificació del paisatge i contaminació per PST (partícules en suspensió), entre altres factors.

Per tot això,

SOL·LICITO: Que tenint per presentat aquest escrit, es serveixi admetre'l, es tingui per interposat en temps i forma **RECURS DE REPOSICIÓ POTESTATIU** contra la Resolució dictada pel Secretari de Medi Ambient i Sostenibilitat en data 22 d'abril de 2014, atorgant autorització ambiental per l'ampliació d'una activitat d'aprofitament de recursos miners al paratge de La Romiguera del terme municipal d'Alcover, promoguda per Canteras La Ponderosa S.A i, previs els tràmits preceptius dicti resolució anul·lant-la i deixant-la sense efecte per les raons i fonaments jurídics continguts en el present escrit.

Es just.

Barcelona, a dos de juny de 2014.